

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11Csp/23/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119202141
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8119202141.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtňa 48, Bratislava, IČO: 35 831154, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtňa 48, Bratislava, p r o t i žalovanému: Y. P., B.. XX.X.XXXX, X. U., L. R. XXXX/X, zastúpený: JUDr. Peter Vachan, advokát, so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, IČO: 42350026, o zaplatenie 245,21 Eur a prísl., takto

r o z h o d o l :

I. Súd žalobu z a m i e t a .

II. Žalovaný m á voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Pôvodný žalobca VÚB a.s. žalobou zo dňa 29.1.2019 sa domáhal voči žalovanému zaplatenia 245,21Eur s úrokmi z omeškania 5% ročne od 9.4.2016 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. uzatvoril so žalovaným XX.XX.XXXX webovú zmluvu o pôžičke, ktorou mu poskytol pôžičku 600Eur. Žalovaný ju mal splatiť 60 mesačnými splátkami po 17,45 Eur až do celkovej sumy pôžičky 1.047 Eur. Doposiaľ však zaplatil len 580,15 Eur. Veriteľ ho preto listom z 29.1.2016 vyzval k úhrade dlžných splátok a zároveň ho upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru, čo napokon realizoval ku dňu 19.3.2016. O zosplatení úveru žalovaného informoval listom z 3.4.2016. Žalovaná suma predstavuje rozdiel medzi zosplatenou istinou 783,49 Eur, ku ktorej pripočítal náklady na vymáhanie vo výške 41,87 Eur a úhradami žalovaného 580,15 Eur.

2. Proti pôvodne vydanému platobnému rozkazu podal žalovaný v zákonnej lehote odpor s tým, že zmluva neobsahuje povinné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. konkrétne podľa neho chýba rozlíšenie splátky úveru na istinu, úrok a poplatky podľa § 9 ods. 2 písm. l/ citovaného zákona a termín konečnej splatnosti úveru. Namietal, že v žalobe nebolo uvedené akým spôsobom bola zisťovaná jeho bonita veriteľom, preto je zmluva (správne úver) bezúročná a bez poplatkov. Vyslovil tiež názor, že úroková sadzba 27,50% je v rozpore s dobrými mravmi, namietal tiež nepreukázanie nákladov na vymáhanie pohľadávky v sume 41,87 eur a napokon vzniesol aj námietku premlčania s poukazom na § 103 Občianskeho zákonníka, keďže k zosplateniu úveru došlo pre omeškanie splátky zročnej 20.11.2015 a preto od uvedeného dátumu plyní trojročná premlčacia doba.

3. Žalobca v replike na odpor žalovaného nesúhlasil s jeho tvrdením o chýbajúcich náležitostiach zmluvy. Ohľadom rozpisu splátky na istinu, úrok a poplatky poukázal na právny záver rozsudku Najvyššieho súdu SR 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.2.2018, podľa ktorého tento rozpis nie je nutný. K termínu konečnej splatnosti úveru citoval názor vyslovený v rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/2015 z 9.11.2016 a v kontexte s ním na to, že zo zmluvných podmienok jasne vyplýva, že termín konečnej splatnosti úveru

bol stanovený na 20.10.2019. Nesúhlasil ani s námietkou premlčania a tým, že trojročná premlčacia doba plynie od zročnosti prvej nesplnenej splátky. Podľa jeho názoru žalobca má oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka pre nesplnenie splátky, ktorú si sám určí. Uviedol, že v tomto prípade došlo k zosplateniu pre nezaplatenie splátky splatnej 20.2.2016, hoci žalovaný sa dostal do omeškania už so zaplatením splátky splatnej 20.11.2015. K zosplateniu však podľa zmluvných podmienok mohlo dôjsť až po trojmesačnom omeškaní. Trojročná premlčacia doba tak podľa jeho názoru uplynula až 20.2.2019, teda žaloba bola podaná včas. Pôvodný žalobca nesúhlasil ani s tým, že by nezisťoval bonitu žalovaného, ktorý deklaroval svoj príjem zo zamestnania, aj mesačné výdavky.

4. Žalovaný v duplike na repliku pôvodného žalobcu zotrval na názore, podľa jeho právneho zástupcu vyplývajúceho z konštantnej judikatúry súdov, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať rozlíšenie splátky na istinu úrok a poplatky. Konkrétne poukázal len na rozsudok Krajského súdu v Prešove 10Co/80/2018 zo dňa 15.1.2019. Zotrval aj na námietke premlčania s tým, že trojročná premlčacia doba plynie od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa žiada predčasné plnenie, v danom prípade od zročnosti splátky splatnej 20.11.2015, čo vyplýva aj z predžalobnej upomienky z 29.1.2016. Na podporu tohto názoru citoval časť rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici 41Co/3/2019 zo dňa 27.2.2019, Krajského súdu v Žiline 11Co/13/2019 zo dňa 29.1.2019, Krajského súdu v Trenčíne 6Co/44/2018 zo dňa 14.8.2018 a Krajského súdu v Trnave 23Co/35/2015 zo dňa 25.1.2016.

5. V priebehu sporu došlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky na spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok z 30.11.2017 s poukazom na jej prílohu č. 3 a žiadosť o postúpenie a prevod ku dňu 16.4.2019. Toto postúpenie pohľadávky postupca oznámil žalovanému listom z 18.4.2019, ktorý mu poslal poštou v ten istý deň, čo preukázal poštovým podacím hárkom. O zmene žalobcu súd rozhodol uznesením č.k. 11Csp/23/2019-75 zo dňa 17.5.2019.

6. V danom prípade sa jedná o spotrebiteľský spor podľa § 290 CSP. V zmysle citovaného ustanovenia spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

7. Podľa § 297 písm. b/ CSP súd na prejednanie spotrebiteľského sporu nemusí nariadiť pojednávanie, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 Eur.

8. Podľa § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

9. V tomto prípade žalovaný nepoprel skutkové tvrdenia uvedené v žalobe. To znamená, že platí fikcia o ich nespornosti a nakoľko aj hodnota sporu neprevyšuje 1.000 Eur a je splnená aj podmienka jednoduchého právneho posúdenia veci v zmysle § 297 písm. b/ CSP, súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania.

10. Súd vykonal dokazovanie písomnými vyjadreniami strán, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 12.11.2014, zmluvou o poskytovaní služieb, prehľadom splátok a úhrad, predžalobnou upomienkou zo dňa 29.1.2016 s doručenkou, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 s prílohou č. 3, žiadosťou o postúpenie a prevod, oznámením o postúpení pohľadávky, poštovým podacím hárkom, ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

11. Dňa XX.XX.XXXX bola uzavretá tzv. webová zmluva o spotrebiteľskom úvere medzi veriteľom - obchodnou spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s. a žalovaným ako dlžníkom. V časti II. zmluvy sú údaje o žalovanom a jeho finančnej situácii. Z nich vyplýva, že je zamestnaný od apríla 2013 a dosahuje priemerný čistý mesačný zárobok 500 Eur, má 3 vyživované osoby. Pri kolónkach mesačné finančné náklady a tiež iné mesačné výdavky má uvedenú nulu.

12. Časť IV. zmluvy obsahuje konkrétne údaje o poskytnutom spotrebiteľskom úvere s tým, že ide o bezúčelový úver vo výške 600 Eur. Dohodnutých bolo 60 splátok po 17,45 Eur bez poistenia, celková čiastka bola vyčíslená na 1.047 eur. Dohodnutá bola ročná fixná úroková sadzba 27,50%, v tej istej hodnote je aj RPMN a jeho priemerná hodnota je vo výške 44,06 %. V tejto časti zmluvy je uvedená aj

splatnosť mesačnej splátky - 20.deň v mesiaci, termín splatnosti prvej splátky - 20.11.2014 a ako termín konečnej splatnosti je uvedený október 2019.

13. Časť VI. zmluvy obsahuje ďalšie zmluvné podmienky, medzi nimi bod 7 obsahuje vzorec pre výpočet RPMN a vysvetlenie jeho symbolov z čoho je zrejmé, že pri výpočte sa vychádza z výšky pôžičky, počtu splátok, výšky splátky a intervalu vyjadreného v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každého nasledujúceho čerpania.

14. V bode 12.2 zmluvy bola upravená možnosť vyhlásenia okamžitej splatnosti pôžičky v prípade, ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a to za podmienok upravených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

15. Žalovaný úver splácal riadne do septembra 2015, potom zaplatil splátku až v januári 2016 a keďže ani ďalej v splácaní nepokračoval, veriteľ predžalobnou upomienkou z 29.1.2016 mu oznámil, že má dlh na splátkach vo výške 52,35 Eur. Upozornil ho, že ak do 5.3.2016 nedôjde k úhrade splátky splatnej v novembri 2015, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Tento list bol žalovanému doručený do vlastných rúk 5.2.2016.

16. Keďže žalovaný dlh na splátkach nevyrovnal, veriteľ úver predčasne zosplatiť ku dňu 19.3.2016, čo uviedol v žalobe, ale čo vyplýva aj z prehľadu splátok a úhrad. Pôvodný žalobca v žalobe pritom uviedol, že žalovaného informoval o zosplatnení úveru listom z 3.4.2016, ktorý však k žalobe nepripojil, avšak toto skutkové tvrdenie žalovaný nepoprel.

17. Po zosplatnení úveru žalovaný platil nepravidelne rôzne sumy a celkovo zaplatil do 30.11.2018 sumu 580,15 Eur, čo opäť vyplýva z už spomínaného prehľadu splátok a úhrad. V odpore voči platobnému rozkazu síce žalovaný tvrdil, že zaplatil ďalšie 2 splátky po 14,25 Eur a dve po 26,78 Eur, ktoré však vôbec nekonkretizoval a navyše svoje tvrdenie ničím nepreukázal. Pritom ku dňu predčasného zosplatnenia úveru zaplatil len 11 splátok po 17,45 Eur.

18. Spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. zanikla zlúčením ku dňu 1.1.2018 a jej právnym nástupcom sa stal žalobca. Vyplýva to z výpisu z obchodného registra Okresného súdu Bratislava I. oddiel Sa vložky č. 341/B.

19. Je bez akýchkoľvek pochyb, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným je spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 Občianskeho zákonníka.

20. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

21. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva..

22. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20190130>>najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

25. Keďže žalovaný vzniesol námietku premlčania, pre súd bolo prioritné jej posúdenie. Je pritom nepochybné, že aj premlčanie uplatnenej pohľadávky je potrebné vyhodnotiť podľa Občianskeho zákonníka, čo nepochybné vyplýva z ustanovenia § 52 ods. 2 vety tretej Občianskeho zákonníka.

26. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20190130>>). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

27. Podľa § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20190130>>. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

28. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

29. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20190130>>), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

30. Účastníci zmluvy si možnosť zosplatnenia úveru dohodli v samotnej zmluve, pričom veriteľ dodržal zákonný postup podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keďže žalovaného upozornil listom z 29.1.2016 na to, že je v omeškaní so splátkami a zároveň ho upozornil aj na to, že pokiaľ tento dlh nevyrovná v stanovenej lehote, pristúpi k predčasnému zosplatneniu úveru, čo napokon aj realizoval k 19.3.2016. Dodržaná bola teda zákonná 15dňová lehota na predčasné zosplatnenie po predchádzajúcom upozornení v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ako aj minimálne 3 mesačné omeškanie so splátkou, ktorá bola zročná 20.11.2015. To, že veriteľ informoval žalovaného o zosplatnení úveru listom z 3.4.2016, čo bolo uvedené ako skutkové tvrdenie v žalobe žalovaný nepoprel a preto súd s poukazom na § 151 ods. 1 CSP ho považuje za nesporné.

31. Podľa § 103 vety druhej Občianskeho zákonníka pri zosplatnení úveru začína plynúť premlčacia doba nie od omeškania celej zosplatnenej pohľadávky a teda nie od momentu účinnosti zosplatnenia, ale od omeškania splátky, pre ktorú došlo k zosplatneniu, keďže tak je to zreteľne uvedené v zákone. Súd zastáva názor, že malo by ísť o prvú omeškanú splátku, ktorá nebola uhradená, čo je logický dôsledok zásady upravenej v § 101 Občianskeho zákonníka spočívajúcej v tom, že relevantné je posúdenie toho, kedy sa právo mohlo vykonať prvýkrát.

32. Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že prvá splátka bola splatná 20.12.2014. Ku dňu zosplatnenia úveru t.j. 19.3.2016 bolo teda splatných 15 splátok, žalovaný však zaplatil len 11 splátok, teda mal uhradené splátky do 20.10.2015. Prvá nezaplatená splátka bola zročná 20.11.2015. To napokon potvrdil aj pôvodný žalobca vo svojom písomnom vyjadrení. Trojročnú premlčaciu je preto potrebné počítat' od zročnosti tejto splátky, čo znamená, že premlčacia doba uplynula 20.11.2018. Žaloba bola podaná až po jej uplynutí a teda námietka premlčania bola dôvodná. Záveru o tom, že k zosplatneniu úveru došlo pre omeškanie splátky splatnej v novembri 2015 napokon korešponduje aj text predžalobnej upomienky, v ktorej sa spomína práve nezaplatená splátka z novembra 2015 v súvislosti s upozornením žalovaného na možné využitie práva na predčasné zosplatnenie úveru.

33. Pre úplnosť súd dodáva, že aj keby sa vychádzalo z dátumu 19.3.2016, ku ktorému bol úver zosplatnený, znamená to, že s poukazom na § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka musel byť žalovaný v tom čase v omeškaní so splátkou minimálne 3 mesiace, teda opäť najneskôr nezaplatená splátka, pre ktorú mohlo dôjsť k zosplatneniu úveru k 19.3.2016 bola splátka splatná 20.11.2015.

34. Účelom ustanovenia § 103 vety druhej Občianskeho zákonníka je, aby veriteľ pri omeškaní dlžníka nebol pasívny a aby včas využil svoje právo na zosplatnenie úveru. Právny záver o tom, že premlčacia doba podľa § 103 Občianskeho zákonníka pri zosplatnení úveru plynutie už od omeškania prvej splátky vyplýva z viacerých súdnych rozhodnutí. Ide napr. o rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici 16Co/95/2018 zo dňa 13.9.2018, Krajského súdu v Trnave 26Co/276/2017 zo dňa 23.10.2018,

Krajského súdu v Prešove 6Co/26/2017 zo dňa 28.6.2018, Krajského súdu v Trenčíne 27Co/315/2017 zo dňa 27.2.2018, Krajského súdu v Banskej Bystrici 16Co/34/2018 zo dňa 18.10.2018 alebo Krajského súdu v Trnave 26Co/176/2017 zo dňa 26.3.2018.

35. Nesprávne je preto tvrdenie pôvodného žalobcu, že k zosplatneniu úveru došlo pre nezaplatenú splátku splatnú 20.2.2016. Úver bol zosplatnený už 19.3.2016 a v tom čase žalovaný nebol ani v jednomesačnom omeškaní s úhradou splátky splatnej 20.2.2016, pričom ako už súd viackrát zdôraznil k zosplatneniu úveru v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka sa vyžadovalo minimálne trojmesačné omeškanie.

36. S poukazom na vyššie uvedené dôvody súd preto žalobu v dôsledku dôvodne vznesenej námietky premĺčania zamietol. Pre úplnosť však súd dodáva, že zvyšnú argumentáciu žalovaného súd považuje za nesprávnu. To, že ním tvrdené rozlíšenie splátky úveru na istinu, úrok a poplatky je povinnou náležitosťou zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (teda žalovaný nesprávne v odpore voči platobnému rozkazu uviedol § 9 ods. 2 písm. l/ citovaného zákona) je neopodstatnené vyplýva už z mnohých rozhodnutí Najvyššieho súdu SR. Ide napr. o rozhodnutia vo veciach Najvyššieho súdu SR vo veciach 4Cdo/211/2017, 3Cdo/56/2018, 3Cdo/146/2017, 5Cdo/132/2017, 4Cdo/187/2017, 4Cdo/65/2018, 2Cdo/235/2017, 3Cdo/45/2018 a 7Cdo/98/2018. Rozhodne teda nie je pravdou tvrdenie žalovaného, že potreba rozlišovania a rozpisu splátky v zmluve vyplýva z ustálenej rozhodovacej praxe súdov práve naopak väčšina súdov tento názor nezdíeľala. Spomínané rozhodnutia Najvyššieho súdu SR však nepochybne možno považovať už za ustálenú rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR a preto sú záväzné vzhľadom na princíp právnej istoty, ktorý je upravený v článku 2 ods. 2 CSP. K totožnému právnomu záveru napokon dospel aj Súdny dvor EÚ vo veci C-331/18 zo dňa 5.9.2019.

37. Nie je možné súhlasiť ani s tým, že by v zmluve absentoval termín konečnej splatnosti úveru, keď v zmluve bola dohodnutá splatnosť každej splátky 20.dňa v mesiaci a teda z označenia október 2019 ako termínu konečnej splatnosti pre každého by malo byť nepochybné, že termínom konečnej splatnosti úveru je 20.10.2019.

38. Súd nedospel ani k záveru o neplatnej dohode o výške úrokovej sadzby pre rozpor s dobrými mravmi. Súd pritom vychádzal zo štatistických údajov zverejňovaných na stránkach Ministerstva financií SR pri obdobnom type spotrebiteľského úveru poskytovaného bankami v novembri 2014 s dobou splatnosti 5 rokov, kde táto úroková sadzba v priemere predstavovala 14,04% p.a. V danom prípade dohodnutá úroková sadzba nepredstavovala ani jej dvojnásobok. V tejto súvislosti možno poukázať na rozsudok Najvyššieho súdu SR 5Cdo/26/2011 zo dňa 26.4.2012, ktorý považoval za neprimeraný zmluvný úrok pri pôžičke úrok, ktorý presahoval 4 až 5,5 násobne obvyklú úrokovú mieru v bankách. Je preto nepochybné, že pri nebankovej spoločnosti je potrebné zohľadniť aj vyššiu mieru rizika pri poskytovaní úveru a teda u takéhoto subjektu sa dajú akceptovať vyššie úroky ako v bankách. Súd sa v tejto otázke stotožňuje so záverom vyplývajúcim z rozsudku Krajského súdu v Prešove 3Co151/2013 zo dňa 25.9.2013 o akceptácii úrokov pri nebankových spoločnostiach navýšených maximálne o 100% priemeru úrokovej sadzby poskytovanej bankami spotrebiteľovi.

39. Napokon k preverovaniu bonity žalovaného súd uvádza, že možno dedukovať, že údaje o svojej finančnej situácii uvedené v časti II. zmluvy poskytol sám žalovaný. Išlo o údaje o jeho zárobku, počte vyživovaných osôb a výdavkoch, pričom súd zdôrazňuje, že žalovaný má povinnosť uviesť pravdivé údaje, čo vyplýva zo zákona, konkrétne z § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.

40. O nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnuté podľa § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v spore v celom rozsahu úspešný a preto súd mu priznal nárok na náhradu trov konania, keďže nezistil žiadny dôvod pre aplikáciu § 257 CSP, ktorý možno použiť len výnimočne.

41. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 364 C.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.